

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 5Csp/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721200289
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Nora Zátopková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2022:5721200289.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou JUDr. Norou Zátopkovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Y. S., W.. XX.XX.XXXX, R. XXXX/XX, XXX XX Y., o zaplatenie 3.083,27 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.083,27 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.083,27 eur od 28.06.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania vo výške 100 %. O trovách konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.01.2021 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi celkom 3.684,11 eur s príslušenstvom. V odôvodnení žaloby žalobca uviedol, že dňa 06.07.2015 bola medzi stranami sporu uzatvorená zmluva o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 5.000,- eur, ktorú mal žalovaný splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach vo výške 149,97 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 8.998,20 eur, pričom do dnešného dňa uhradil len sumu 4.399,16 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, žalobca tak listom zo dňa 26.04.2018 - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade splátok, poskytol mu dodatočnú lehotu a súčasne žalovaného upozornil na možnosť oprávnenia úver zosplatiť. Žalobca tak úver zosplatiť dňa 19.06.2018, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 22.06.2018. Ku zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dodatočnej lehoty na plnenie, a to vo vzťahu ku splátke splatnej bezprostredne pred zosplatením. Celkový dlh tak ku podaniu žaloby predstavuje sumu 3.684,11 eur.

2. Okresný súd Martin rozhodol vo veci platobným rozkazom č. k. 5Csp/8/2021 - 41 zo dňa 24.02.2021, ktorým návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podal v zákonnej lehote žalovaný odpor, ktorý odôvodnil tým, že uzatvorenie zmluvy mu bolo ponúknuté ako riešenie prechádzajúceho záväzku, kedy časť aktuálnej pôžičky bude použitá na vyplatenie zostatku a zvyšná časť k dispozícii ako klasická finančná pôžička. Predmetná zmluva podľa žalovaného neberie pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len ako „RPMN“) do úvahy výšku poistného, ktoré rovnako tak patrí medzi celkové náklady, a preto vo výsledku neuvádza, správnu výšku RPMN. Uvedená celková suma vo výške 8.744,40 eur predstavuje 60 splátok vo výške 145,74 eur, t.j. výške splátky bez poistného. Keby bola RPMN počítaná podľa splátky s poistením jej hodnota by bola evidentne vyššia než v zmluve uvedených 27,64 %. Poistné, ktoré je mesačne súčasťou splátky, bez ktorého ani nebolo možné zmluvu uzatvoriť by malo byť zohľadnené v podmienkach zmluvy. Nie je žalovanému známe ako boli platby

započítané na úroky a istinu, nakoľko z pôžičky uhradil celkom 4.399,16 eur, žalobca považuje úhradu 3.684,11 eur, čo je v súčte 8.083,27 eur a pôvodná suma pri riadnom splácaní by bola 8.744,40 eur, resp. vzhľadom na splácanie s poistením 8.998,20 eur. Celkové náklady spotrebiteľa by boli 3.744,40 eur za 5 ročné obdobie splácania. Nie je teda zrejmé z čoho pozostáva dlžná suma, nakoľko splácanie bolo prerušené po 2,5 roku. Zmluva neobsahuje rozklad splátky na úrok a istinu ani iné zákonom vyžadované údaje.

3. Súd uznesením č. k. 5Csp/8/2021 - 95 zo dňa 12.08.2021 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu.

4. Okresný súd Martin rozhodol vo veci samej rozsudkom sp. zn. 5Csp/8/2021 zo dňa 21.10.2021, ktorým vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 600,84 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 600,84 eur od 28.06.2018 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku II. vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol, vo výroku III. priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 67,38 %. Proti výroku II. a III. podal žalobca odvolanie. Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 7CoCsp/5/2022 - 164 zo dňa 23.03.2022 rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil na nové konanie a rozhodnutie, a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. ponechal nedotknutý.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.05.2022, ktorého sa žiadna zo strán sporu nezúčastnila. Žalobca a jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neprítomnosť ospravedlnili a žiadali vykonať pojednávanie v ich neprítomnosti. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, doručenie mal riadne a včas vykázané. Súd tak vykonal pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej. Po oboznámení sa s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline a listinnými dôkazmi, súd pristúpil k oboznámeniu listinných dôkazov, ktoré boli pripojené do spisu, a to č. I. 6 a nasl. notárska zápisnica; č. I. 10 príloha 1 - rozdelenie majetku a záväzkov; č. I. 12 zmluva o spotrebiteľskom úvere; č. I. 16 štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere; č. I. 22 predžalobná upomienka s doručenkou; oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 03.07.2015 uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 1857361, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 149,97 eur mesačne s poistením, so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci, pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 27,64 % ročne, so sadzbou poistenia vo výške 2,90 %, mesačná výška poistenia vo výške 4,23 eur s prvou splátkou splatnou 20.08.2015. Výška RPMN bola 27,64 %, priemerná RPMN bola uvedená 18,24 % a celkové náklady vo výške 3.744,40 eur, celková čiastka bola vo výške 8.744,40 eur. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalovaný si povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy neplnil riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 26.04.2018 vyzval žalovaného na okamžité zaplatenie dlžnej sumy s upozornením, že ak do 05.06.2018 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2018 bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Doručenie predmetnej výzvy žalobca preukazoval kópiou zásielky, ktorá bola vrátená odosielateľovi. Nakoľko žalovaný dlžnú sumu neuhradil, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 19.06.2018 predčasnú splatnosť úveru, o čom informoval žalovaného listom zo dňa 22.06.2018. Žalovaný ani po vyhlásení okamžitej splatnosti úveru dlžnú sumu neuhradil.

6. Podľa § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v

7. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky

poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

8. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona č. 129/2010 Z. z., na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

9. Podľa čl. IX Zmluvné podmienky, bod 12 ods. 12.2 veta prvá Zmluve o úvere, Spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celej pohľadávky spoločnosti, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

10. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v platnom znení, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

13. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka v platnom znení, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

15. Podľa § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v znení zákona č. 92/2020 Z. z., zákona č. 155/2020 Z. z. a zákona č. 421/2020 Z. z. a zákona č. 9/2021 Z. z. (ďalej len „zákon č. 62/2020 Z. z.“), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú, b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

16. Zmluva o úvere považovaná za tzv. absolútny obchod, avšak je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu spotrebiteľskú, nakoľko žalovaný vystupoval pri uzatváraní zmluvy v pozícii spotrebiteľa a žalobca v pozícii dodávateľa/veriteľa. V zmysle uvedeného mal súd za to, že je potrebné na vzťahy vzniknuté medzi žalobcom a žalovanou použiť primárne špeciálny predpis, a to zákon č. 129/2010 Z. z.. Ak tento špeciálny zákon určitú otázku neupravuje, nastupuje po ňom úprava spotrebiteľského práva v širšom slova zmysle, a to na základe Občianskeho zákonníka nielen ako doplnková právna úprava, ale aj ako korektív pre prípadne ďalšie použitie noriem práva obchodného, tzn. že Obchodný

zákonník sa môže uplatniť len tam, kde nenarazí na obmedzenia v Občianskom zákonníku a vo vykonávacích predpisoch.

17. Súd mal za preukázané, že medzi žalobcom ako dodávateľom/veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo dňa 03.07.2015 k platnému uzavretiu Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 5.000,- eur. Súd preskúmal predmetnú Zmluvu o úvere a mal za to, že táto obsahuje náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 149,97 eur, ktoré obsahovalo aj poistenie, poistenie bolo vo výške 2,90 %. Z prehľadu splátok a úhrad mal súd preukázané, že žalovaný po započítaní úhrady na najstaršie neuhradenú, uhradil splátky do decembra 2017. Celkovo tak žalovaný uhradil sumu 4.399,16 eur, t.j. 29 riadnych splátok, t.j. splátky od augusta 2015 do decembra 2017 vo výške 149,97 eur a splátku za mesiac január 2017 uhradil žalovaný len čiastočne vo výške 50,03 eur, a teda so splátkou splatnou 20.01.2018 sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobca tak v súlade s uzavretou zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami zmluvy žalovaného výzvou zo dňa 26.04.2018 vyzval na úhradu nedoplatku na splátkach v celkovej výške 549,85 eur s tým, že uviedol splátku s ktorou je žalovaný v omeškaní a to splátku za mesiac február 2018. Zároveň upozornil žalovaného na možnosť vyhlásenia okamžitej splatnosti úveru, v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný nedoplatok na splátkach v dodatočne poskytnutej lehote na plnenie neuhradil, žalobca následne, v súlade čl. IX Zmluvné podmienky, bod 12 ods. 12.2 veta prvá Zmluvy o úvere, pristúpil ku dňu 19.06.2018 k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru, o čom žalovaného informoval listom zo dňa 22.06.2018. V súvislosti so zosplatením úveru, súd konštatuje, že zmluvné strany si možnosť zosplatenia úveru dohodli v Zmluve o úvere, pričom žalobca dodržal zákonný postup podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaného upozornil listom zo dňa 26.04.2018 na to, že k tomuto dňu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 549,85 eur, a že pokiaľ v stanovenej lehote nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 02/2018, pristúpi k predčasnému zosplateniu úveru, čo napokon aj realizoval dňa 19.06.2018. Z ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že veriteľ môže uplatniť právo vyplývajúce z ust. § 565 Občianskeho zákonníka, najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, teda musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď veriteľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky, do dňa keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Súd má za to, že žalobca tak v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, pričom tak urobil pre splátku splatnú v mesiaci január 2018. Z platobnej histórie vyplýva, že posledná zaplatená bola splátka splatná dňa 20.12.2017, a preto moment začatia plynutia premlčacej doby pre celý zosplatený dlh bol dňom 20.01.2018, t. j. odo dňa zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní minimálne tri mesiace, nakoľko táto splátka bola uhradená len čiastočne, a teda pre túto splátku mohlo najneskôr dôjsť k zosplateniu aj napriek tomu, že k samotnému zosplateniu došlo až 19.06.2021 listom zo dňa 22.06.2018. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu, že k zosplateniu došlo pre splátku splatnú bezprostredne pred zosplatením, súd uvádza, že v takomto prípade by nedošlo k naplneniu znenia ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko s touto splátkou by žalovaný nebol v omeškaní najmenej tri mesiace pred zosplatením. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná za účinnosti ust. § 54a Občianskeho zákonníka v platnom znení, súd ex offio skúmal premlčanie. Premlčanie je nutné rátať odo dňa zročnosti splátky pre nesplnenie ktorej sa stal zročným celý dlh, teda prvej neuhradenej splátky, aj keď zosplatenie nastalo neskôr, t.j. od splátky splatnej v mesiaci január 2018. Potom rozhodujúcou udalosťou, od ktorej začala plynúť premlčacia doba je deň splatnosti omeškanej splátky (20.01.2018) a podľa ust. § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka posledný deň trojročnej premlčacej doby pripadol na 20.01.2021. Ak žalobca doručil na okresný súd žalobu dňa 27.01.2021, urobil tak po uplynutí trojročnej premlčacej doby na uplatnenie práva, pričom súd v danom smere dáva do pozornosti zákona č. 62/2020 Z. z., ktorý v tomto období nadobudol účinnosť, a podľa ktorého lehota v čase od 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynie v zmysle § 8 písm. a) zákona 62/2020 Z. z.. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko k premlčaniu by došlo v čase účinnosti zákona č. 62/2020 Z. z., v zmysle ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťah na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva v čase odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. odo dňa 19.01.2021 do 28.02.2021 neplynú a keďže žalobca doručil žalobu na tunajší súd dňa 27.01.2021, má súd za to, že tak urobil v rámci trojročnej premlčacej doby a premlčaniu v danom smere nedošlo.

18. Pokiaľ ide o samotnú výšku pohľadávky, ktorú si žalobca uplatnil v konaní, uvádza, že istina tvorí sumu vo výške 5.000 eur, pričom žalovaný uhradil sumu vo výške 4.399,16 eur, čo v konaní nebolo sporné. Uvedené úhrady zo strany žalovaného boli v zmysle predloženej amortizačnej tabuľky

započítané tak, že na istine zostalo k úhrade 3.337,47 eur, teda na úhradu istinu bola započítaná suma vo výške 1.662,53 eur, na úroku zostalo k úhrade 329,72 eur, t.j. celková výška vyčísleného úroku 2.939,45 eur, ktorého hodnota je výsledkom rozčlenenia sumy 8.083,27 eur na istinu vo výške 5.000 eur, poisťného za 34 predpísaných splátok po 4,23 eur vo výške 143,82 eur a úroku vo výške 2.939,45 eur a z toho na úroku uhradených 2.609,73 eur. Suma vo výške 8.083,27 eur bola vypočítaná ako súčet počtu splátok do zosplatnenia, t.j. 34 x výška splátky 149,97 eur = 5.098,98 eur a suma po zosplatnení 2.984,29 eur predstavuje sumu 8.083,27 eur (5.098,98 + 2.984,29 = 8.083,27). Z úhrad žalovaného bola suma vo výške 126,90 eur započítaná na poisťné, a tak zostala k úhrade na poisťnom suma vo výške 16,92 eur. Žalovaná suma tak predstavovala sumu vo výške 3.684,11 eur a pozostávala z istiny vo výške 3.337,47 eur, úroku vo výške 329,72 eur a poplatku na poisťnom vo výške 16,92 eur, pričom Okresný súd Martin rozsudkom 5Csp/8/2021 zo dňa 21.10.2021, vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 600,84 eur, potom pohľadávka predstavuje sumu vo výške 3.083,27 eur. Z podkladov predložených v priebehu konania žalobcom ako aj žalovaným súd nemal preukázané, že by žalovaný zvýšnú časť pohľadávky uhradil, pričom súd mal za to, že žalovaný v rámci popretí skutkových okolností neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že tvrdenia žalobcu nevyplývajú zo skutočného stavu veci. Súd v zmysle uvedeného považoval nárok žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 3.083,27 eur v plnom rozsahu za dôvodný.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného ku dňu vzniku omeškania odporcu so zaplatením žalovanej sumy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Súd spolu s nárokom na zaplatenie sumy 3.083,27 priznal žalobcovi aj nárok na úrok z omeškania z tejto sumy, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanému, t.j. odo dňa 28.06.2018. Nahliadnutím do prehľadu základných úrokových sadzieb Európskej centrálnej banky súd zistil, že ku dňu 28.06.2018 bola platná úroková sadzba vo výške 0,00 %, ktorej zvýšenie o 5 percentuálnych bodov v zmysle vyššie citovaného ustanovenia predstavuje úrok z omeškania vo výške 5,00 % ročne.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných ustanovení tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva vo výške 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.